

UPPVIDINGE FÅGELKLUBB

informerar

Våren 2024

Ansvarig utgivare och redaktör: Rolf Lilja

Hemsida: www.uppvidingefagel.se

E-post: uppvidingefagel@gmail.com

Bidrag till tidningen skickas

per E-post eller brev till

Rolf Lilja, Sjösåsvägen 16,

363 41 BRAÅS

Klubbtidningen utkommer med två nummer

per år. Den finns även att läsa på hemsidan

under fliken Arkivet - Klubbtidningen

Nästa nummer

kommer ut hösten 2024

En morgon i april.

Det är en vindstilla tidig morgon i april. För att inte cykla i diket har jag tänt pannlampan som får lysa vägen framför mig och det enda som hörs är knastret från grusvägen. Jag vänder in på den gamla banvallen, kylan biter i kinderna men den långa uppförslutan håller mig varm. En fullmåne står lågt över gran-topparna och plötsligt ligger banvallen i fullt ljus och jag släcker min lampa. Trampar långsamt vidare över Ekhorva fly som delas av banvallen.

Den knäpptysta natten bryts plötsligt av pärlugglans po po po po po och i sumpvattnet framför bländar månen mig. Det är svårt att se hur jag ska ta mig fram någorlunda torrskodd utan att fastna i dyn. Just här har banvallen gett vika för myrens vatten.

Vid Mögöl är allt stilla, bara stjärnorna och månen speglar sig i den mörka vattenytan. Jag ställer cykeln strax därefter vid bergväggen. Långsamt smyger jag

vidare så tyst det låter sig göras. På båda sidor banvallen är terrängen kupe-rad. Det är äldre barrblandskog med in-slag av lav- och mossbelupen hållmark, blåbärsriset växer högt och jag vet att det finns gott om bär här på hösten.

Det brakar till, "skit också", tänker jag. Det var en tjäder som flög iväg från gra-nen den suttit i över natten. Jag sätter mig helt stilla i kanten på vallen och av-vaktar. Det är fortfarande mörkt och pärlugglan har tystnat. Mitt mål är ytter-ligare några hundra meter längre fram. Där någonstans inne i skogen vet jag att de finns, tjädrarna. Frågan som såklart finns kvar i mitt huvud är om jag störde dem?

För många år sedan fick jag kännedom om att där fanns inte bara tjäder utan en gammal spelplats och denna morgon var bara en av alla de morgnar jag under årens lopp besökt området. Det var med ett heligt löfte om tystnad och varsam-het som en av våra skogsmän delade

med sig om spelplatsen till mig. Riktigt varför vet jag inte men han tyckte kanske att det var bra att jag som bodde nära kunde bevaka, han själv hade en bit att köra.

Outtröttlig bevakar han sin tron, vandrar fram och åter. Praktfull skrämmer han rivalerna åstad, de skygga hönorna förtjusar.

Foto: Bengt Petersson

Spelplatsen har visat sig vara ett ganska stort område. TjädRAR har spelat lite här och där, sisande och ploppande kom de långsamt vandrande från olika håll över tuvdun och genom buskarna av skvattram eller över hållarna och blåbärriset. Några har suttit i träden omkring och mer ramlat än flugit ner på marken för att delta i uppvisningarna med förhoppningen om att attrahera en höna. Spelet har tagit sin början och alla ljud blivit mer intensiva med ståtliga vingbrakanden. Hönor har hörts när de flugit in med sitt speciella ockande.

Det centrum som beskrivs i litteraturen vet jag inte riktigt hur stort eller litet det är. Och kanske är det så, att eftersom naturen inte är statisk, är inte spelets centrum det heller.

Att spelet sker inom samma område är en sak, men allt eftersom något inträffar, skogsavverkning eller en dominant tupp försvinner och en annan tar vid, så flyttar sig också centrum av tårtan,

alltså tupparnas revir vilka liknas med tårtbitar, åt något håll. Så storleken på centrum borde vara beroende på hur många tuppar som är involverade. Och troligen är det därför denna spelplats varit så svår att överblicka.

Men trots det, en bra plats är en bra plats. Här har spelat många tuppar, en bekant anade att det var Uppvidinges största spelplats, kanske till och med Kronobergs största kända. Och jag har följt den i 15 års tid. Inte för att forska eller göra någon vetenskaplig

Tjäderhöna i sin vackra skrud i gryningens första strålar, väl kamouflerad bland ris och lav över hållmarken hon lockats

Foto: Bengt Petersson

analys utan för ett egoistiskt syfte, upplevelsen. Att kunna vara där i mörkret och lyssna på skogens drakar utan att någon vet att jag är där. Att få möta den tidiga morgonens blå timma under himlavalvet när naturen vaknar till liv.

hönorna. Vid ett tillfälle, när spelet tystnat, kikade jag fram över en stor gammal tall som legat där i många år och fick syn på tuppen. Han var där på åsen med sin höna och jag kan svära på att hans bistra blick var riktad mot mig.

*Herreman på täppan
tronar den gamle tuppen
här utmanar inga yng-
lingar.*

*Foto:
Bengt Petersson*

Självklart har jag lärt mig mycket under åren. Exempelvis att tjädrar är extremt lättstörda. Minsta rörelse eller ovanlig aktivitet, något som står där det inte brukar stå, så sitter de antingen kvar i sina tallar och tjuvar eller så flyger de iväg från platsen.

De är skygga och har en utomordentligt bra syn och hörsel. Därför har jag alltid väntat ut morgonen och solen innan jag lämnat skogen och det har hänt att jag då fått syn på någon av tupparna eller

Men så kom tiden då allt förändrades. Storpolitik och mångmiljardbelopp under förevändningen grön fossilfri energi hade gjort att skogen sålts ut och därmed kom hotet för bland andra tjädrarna. En undermålig inventering gjordes och eftersom benämningen produktionskog redan fanns blev resultatet att skogen likställdes med industrimark då den redan var ianspråktagen. Ur markanvändningssynpunkt var det därför

tillåtligt att bygga. Det fanns inget särskilt att ta hänsyn till, inga höga naturvärden.

Jag försökte från första början berätta om det värdefulla området mellan Ekhorva och Varshult. Kunde projektören¹⁾ tänka sig att stryka några verk ur den stora satsningen? Skogsstyrelsen hjälpte mig att inventera sträckan. En annan bekant gick med mig och lyssnade efter fladdermöss med en ultraljudsdetektor. Tillsammans fann vi ett antal signalarter, de som markerade att området hade höga naturvärden. Fler yttranden skrevs, mer information lämnades och det gjordes en riktad inventering av det utpekade området för tjäder. Föreningen Vi var mycket engagerade och med sin juridiska kunskap skrev de yttranden och överklaganden som sändes in. Juridikens kvarnar malde men de malde långsamt och inte till tjädrarnas favör. I en dom från 2012 meddelas att det inte finns några hotade arter inom området och att bolaget har angett att

skyddsavstånd skall göras mot känsliga fågelplatser²⁾.

Skogen började avverkas och vägar byggas. Vindkraften skulle fram. En så kallad vindkraftspark om 47 verk, södra Sveriges största landbaserade med verk om 191 meters totalhöjd. När ansökan om högre verk avslogs förlängdes vingarna. I två års tid grävdes och sprängdes det. Tunga transporter körde fram och åter, grus, makadam, betong. Kabeltrummor, diken och vattenavledning. Förkrossad tittade jag på när en tidigare sammanhängande mosaik av myrar, skog, vattendrag, sjöar och andra värdekärnor omvandlades till en industri för vindkraft.

För vad spelar en plats för ett uråldrigt tjäderspel för roll när vi människor behöver grön fossilfri energi? Uppvidinge kommun, Kronobergs länsstyrelse och även olika domstolar har godkänt området och tillstyrkt etableringen. Detta

Skogen, en råvara, en inkomst, en resurs. Ändlig? Oändlig? På bekostnad av vad?
Foto: Barbro Loborg

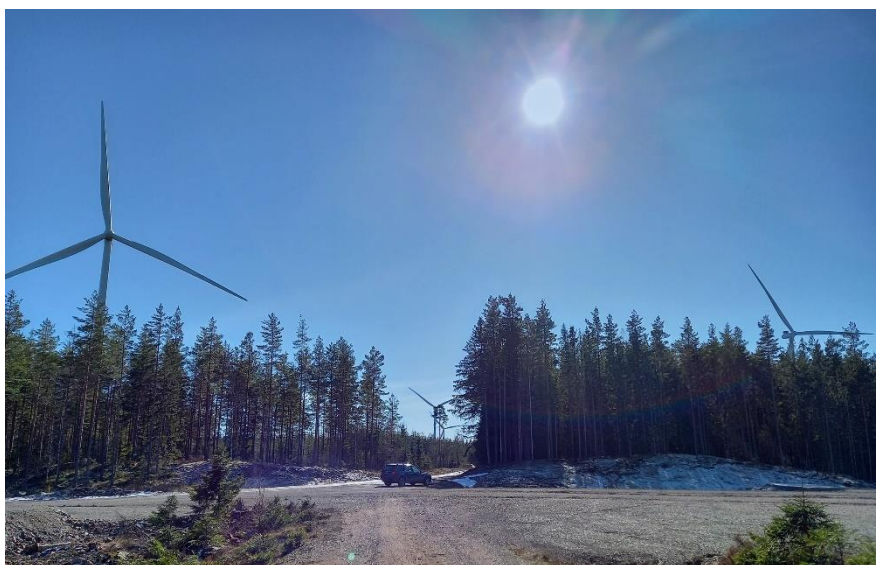
oberoende av vad boende i området har tillfört i inventeringar och andra kunskaper. Vindkraftsförespråkarna brydde sig inte om Artskyddsförordningen eller EU:s Art- och habitatdirektiv i vilka tjädern och dess spelplatser är skyddade³⁾. I början av sommaren -20 avverkades träden i tjädrarnas område. Efter det var spelplatsen nästan helt utplånad.

Banvallen breddades och nya vägar anlades genom tidigare obruten mark. Området fragmenterades. Det märkliga är att för bara några år sedan, flera år efter att området ianspråktagits för vindkraft, publicerades en bok om Natur och Kultur i Uppvidinge. I den finns en rekommendation om Uppvidinge banvallsled *"Idag är sträckan förvandlad till en spännande cykelled som drar rakt igenom Uppvidinges tysta skogsland."* Cykelleden är den gamla banvallen vilken kommunen hade rustat upp på ett föredömligt vis. Den löper genom vindkraftsindustrin och tyst är nog det sista det är där nuförtiden. På omslaget ses en spelande tjädertupp.

En vän hade frågat om jag hade möjlighet att uppfylla en av hans högsta drömmar, att skåda tjäder från gömsle. Hur skulle jag, med vetskap om att det var bara en tidsfråga innan området förstörts helt, kunna neka? Han fick uppgifter om lämpliga datum och plats. Vi rekognoserade en tid innan, tittade på området, plats för gömsle, ljuset genom skogen och olika möjligheter. Vi kunde se på all spillning och betade tallar att tjädrarna var där.

De sista veckorna i april -21 pågick inga större arbeten på platsen och Bengt sov i ett gömsle flera nätter för att uppleva tjäderspelet. Det var sista året tjädrarna spelade någorlunda ostört. Vissa morgnar stördes de av någon dumper som kom med ett lass sten eller att någon maskin började tjuta för att motorvärmaren gick igång. Jag kontaktade arbetsledaren och han ordnade tystnad åtminstone några dagar till. Och Bengt som uthärdade nätter i kyla och regn fick uppleva tjädrarna på nära håll.

Året därpå, våren -22, hade jag förvarnat verksamhetsutövaren och arbetsledaren på plats om hönsveckan och vikten av ostörd period. Löften gavs att inga arbeten skulle ske. Och just där, på spelplatsen, arbetades det inte. Men den tunga trafiken gick förbi. Kroksjövägen och banvallen hade blivit den stora in- och utfarten till det östra området vilket gjorde att lastbilar och andra fordon dundrade fram med ljus och buller i gryningstimmarna. Tjädrarna var oroliga, det blev inget lugn för dem. Det

Söder om Ekhorva Fly och Mögöl öppnar sig landskapet. Från att ha varit en tyst, spännande barrblandskog med småvatten, värdekärnor, ris och hållmark till att bli hårdgrusade vägar och vindkraft.

Foto: Barbro Loborg

blev inte heller några fler bilder eller någon trevlig upplevelse för Bengt som var där även den våren.

Under åren har jag betraktat bygget. Hur förändringen skett, hur värdekärnor försvunnit, hur marker fragmenterats och hur berg sprängts bort. Det är som ni förstår inte bara tjädrarna som detta berör. Hur det ska gå för exempelvis nattskärror, orrar, ugglor, tranor, fiskgjusar eller kungsörnar är det ingen som vet. Men i en nyligen publicerad forskningsrapport som går att finna via BirdLife Sverige⁴⁾ står följande att läsa:

"Studien kunde konstatera att vindkraft har en undanträngande effekt på tjädern. En försämring av tjäderns nyttjande av livsmiljö visade sig vara kopplad till ett närmare avstånd till vindkraftverk. Detta var ett konsekvent resultat i alla undersökta områden. Av detta kan man fastslå att livsmiljöer runt vindkraftverk undviks eller försämras för tjädern. En försämring konstaterades också i områden där vindkraftverken stått länge. Det är därför sannolikt att försämringen inte bara kommer vara kortsiktig under och kort efter byggfasen, utan kommer också vara negativ på lång sikt. "

Hösten -22 strömsattes "parken" och sedan dess ligger det en bullermatta över området. Dygnet runt. Olika högt, olika ljud men ändå, dygnet runt alla veckans dagar. Dagar med solsken slår skuggorna från vingarna ner genom skogen och på marken. Vindarna över skogsmarken är lynniga och verken både tjuoter och brakar allt eftersom växellådor och svängkransar ställer om för att verken skall ge bästa effekt.

Beroende på var man står och avstånd till verk låter det som ett flygplan på

hög höjd som aldrig passerar, en torktumlare, en tvättmaskin, en gammal betongblandare eller skridskoskär på is. Tornen är ihåliga och som sådana fun-

Seeing is believing.

Det är svårt att ta in hur enorma dessa vindkraftverk är. Denna bjässe står mitt i det som var tjäderns spelplats.

Foto: Barbro Loborg

gerar de som resonanslådor vilka för de olika ljuden långt. Förutom det är förändringen av tryck i luftmassan kännbar. Det talas bara om hur ljudet påverkar oss människor, hur många eller få decibel som är praxis vid husfasad och vad verksamhetsutövaren har att rätta sig efter och jag att acceptera. Men när jag som människa inte kan värja mig mot ljuden från vindkraften, hur går det då för djuren och i detta fallet tjädrarna ute i skogen?

Vi är några som frågar oss hur detta kunnat ske. Var är efterföljandet av lagar? Allt det där som vindkraftsprojektörerna skriver i sina ansökningar? Var är ifrågasättandet från kommunen, länsstyrelsen eller för den del allmänheten?

Men tillstånd gavs och det minst sagt förvånande är att det finns inga hänsynskrav eller andra krav på uppföljning av spelplatsen i sagda tillstånd. Vill vi veta hur det går för naturen och i detta fall tjädrarna och spelplatsen får vi följa upp det själva. Men jag frågar mig, till vilken nytta? För att det är viktigt för andra platser, för framtida vindkraftstableringar? Ja visst, men borde inte det ansvaret i så fall ligga hos verksamhetsutövaren? Ska vi som bor här göra det, vi som verksamhetsutövaren, länsstyrelsen och kommunen ändå inte lyssnade till när möjligheten fanns?

Det finns de som bemöter mig med kommentaren "vi får alla offra något" men hur mycket av vår natur och allt däri kan vi offra?

Jag var i området häromdagen och letade efter spår av tjädrarna. Sådär års, i slutet av mars, brukar jag hitta mycket spillning både längs banvallen och i skogen. Nu fanns här ingenting. Kanske var det fortfarande för tidigt på året, kanske är våren för kylig, kanske har tjädrarna lämnat området för att etablera sig på en annan plats? Jag tänker att det får framtiden utvisa.

Men som trollen sägs ha suttit och gråtit vid Vätterns strand när John Bauers båt gick i kvav, har jag suttit och gråtit vid tjäderspelets kant. Bland sprängsten och fällda träd, breda vägar och hårdgrusade kranytor. Fragment av spelplatsen finns kvar men mitt i står stålkolosser på ett par hundra meter med vingar som skär genom luften. Vingar som ger skuggor och ljud. Ett konstant buller dundrar där i skogen. Där som hönornas ockande och tjädertupparnas ploppande var det enda som anades i skogens skuggor i gryningstimmarna några morgnar i april.

Text: Barbro Loborg

Foto: Bengt Petersson och Barbro Loborg

Referenser:

¹⁾ Projektören, verksamhetsutövaren, vindkraftsprojektören är Stena Renewable AB numera SR Energy.

²⁾ Växjö tingsrätt Mark och Miljödomstolen, M2997-11

³⁾ Artskyddsförordning 2007:845

⁴⁾ <https://birdlife.se/fagelskydd/skogen/artskyddet-i-skogen/tjadern/5-tjader-och-vindkraft/>

Lyckade kungsörnshäckningar i Kronoberg

Färre revir jämfört med 2022, men de första lyckade föryngringarna på tre år. 2023 blev ett relativt bra år för kungsörn i Kronobergs län.

2 september 2023. Alltjämt doft av högsommar. Bärtyngda blåbärsris, ljung som lyser som purpurfärgade facklor. Över skogsvägen svartprickig guldvinge och mörk skogsgräsfjäril. Kanske är det dags, tänker jag. Och det är det. I kungsörnsboets närhet syns även en tredje fågel. Kontrasten mellan mörkbrunt och vitt är knivskarp och ungen flygg. Tillsammans med föräldrarna tumlar den runt i allt högre och vidlyftigare cirklar. Veckorna från ynkliga vingstumpar och lätta dun har äntligen nått bärande fjädrar.

Sedan tiotalet år tillbaka inventerar Smålands Ornitologiska Förening kungsörn på uppdrag av Länsstyrelsen Kronoberg. 2023 blev minnesvärt. För första gången på tre år genomfördes lyckade föryngringar i länet. Vårvinterns spelflyktsinventering började däremot en smula tveksamt. Trots välvilligt väder med krispigt blå februarirymd förblev fåglarna i våra etablerade revir svårседda eller osynliga. Att inventera kungsörn är ofta just så. Långa, handel-selösa fyratimmarspass till bedövande tystnad. Eller i bästa fall några blixtrande minuter av puls och adrenalin. Trots imponerande storlek och iögonfallande utseende kräver kungsörn ofta både tid och tålamod för upptäckt, även i områden där boplatser, vanor och uppträdande är väl kända. Århundraden av

hat och förföljelse har säkerligen satt sina spår och resulterat i diskret uppträdande. Till skillnad från till exempel havsörn smyger kungsörn gärna genom sitt revir i trädtoppshöjd eller strax där under. Undantaget är häckningssäsongens inledning då parflykt varvas med spektakulär spelflykt i bergochdalbanebranta bågar. Ändå dröjde det tills månadsskiftet februari-mars innan pusselbitarna började kugga ihop på rätt plats. I ett av de kända reviren jagade en kungsörn resolut bort en inkräktande havsörn. I ett annat uppehöll sig det gamla kungsörnsparat alltmer frekvent kring det bo där de fått ut ungar 2019. Även i ett tredje revir förbyttes flera innehållslösa inventeringspass till motsatsen. Söndagen den 5 mars dök kungsörnsparat äntligen upp från till synes ingenstans och började ihärdigt spelflyga och kloa med varandra över skog och myr. Sammantaget kunde vi summera våren enligt följande: Fyra besatta revir i Uppvidinge kommun och ett besatt revir i Ljungby kommun. Jämfört med fjoråret innebar det två revir minus. Såväl kungsörnsparat i Växjö kommun som fåglarna i ett femte Uppvidinge-revir undgick vår upptäckt.

Inför sommarens uppföljning av eventuella föryngringar blandades förhoppning med tvivel. Kanske medförde den trögstartade våren sent påbörjade häckningar? Kanske inga föryngringar alls. Så hade det varit de senaste åren, tysta bon utan vare sig spillning eller bytesrester.

I någon mån sände även det inledande letandet liknande signaler. Vid tidigare

konstaterande av föryngringar har ungarna uppmärksamrats genom vitt ljudande och ihärdiga tiggläten. Nu var det knäpp tyst då vi besökte våra besatta revir där även de adulta fåglarna gjort sig "sommars-osynliga". Upplösningen där emot kom att bli en helt annan. Ryktet om att det avverkats intill ett av våra kungsörnsbon föranledde kontroll redan måndagen 12 juni. Ingreppet hade mycket riktigt ägt rum, men själva bo-trädet stod kvar liksom en skyddande trädridå. Ännu mer glädjande var skymten av en dununge som kikade upp ur det stora redet.

Drygt två veckor senare besöktes bo-platserna i ett annat av Uppvidinges aktiva kungsörnsrevir. Första redet stod tomt. Avsaknaden av nya, fräscha grenar och kvistar talade dessutom starkt för att det stått outnyttjat sedan säsongens inledning. Motsatt förhållande gällde vid bo nummer två, ungefär en kilometer bort. Synen som föll i blick-

fånget både glädde och överraskade observatören. I redet satt en ung kungsörn. Fjäderdräkt och hållning skvallrade dessutom om att ungfågeln borde vara flygg vilken dag som helst, vilket får anses vara anmärkningsvärt tidigt.

Totalt två kungsörnsungar stod sig som facit inventeringssäsongen ut. Enligt Naturvårdsverkets kriterier verifierar ungfågelsobservationer gjorda före 15 september lyckad föryngring. Efter detta datum anses ursprunget osäkert. Lusten till allt vidlyftigare strövtåg tilltar med tiden varför det blir allt vanskligare att med säkerhet fastslå ifall iakttagna örnar är lokala individer eller fåglar med mer avlägsen härkomst. I det revir där avverkningarna skett, uppstod ändå misstankar om dubbla kungsörnsungar. Att sluta sig till häckningsutfall på avstånd och från marknivå kan vara vanskligt. Rovfågelsungar, inklusive kungsörn, trycker ofta hårt inför annalkande faror och undgår på så sätt lätt

upptäckt. Under september sågs en smula överraskande fyra kungsörnar i det aktuella boets närhet. Två av dessa gällde ungfåglar, men motljus och värmedaller i kombination med långt observationsavstånd omöjliggjorde exakt åldersbestämning. Tyvärr dröjde nästa besök till 1 oktober och därmed någon vecka bortom inventeringsperiodens slut. Nu var himmel, ljus och vindförhållande perfekta och två årsungar tumlade vänskapligt runt i luften tillsammans med det adulta kungsörnspar. Möjligen skulle observationen kunna indikera dubbel familjelycka och att en av ungarna undgått upptäckt under vårt sommarbesök.

Trots upplyftande resultat för 2023 finns visst fog för oro inför framtiden. Uppvidinge är inte bara kärnområde för kungsörn i Kronobergs län utan i allt högre grad också inmutat av storskaliga vindkraftsprojekt. På kort tid har området av vildmarkskaraktär förvandlats till något som mest leder tankarna mot industrimark. Från ett av våra kungsörnsrevir är över hundra vindkraftverk synliga. Risken för dödliga kollisioner är uppenbar. Med tanke på det lokala kungsörnsbeståndets storlek och framtida förmåga till spridning kan konsekvenserna lätt bli ödesdiga.

Lyckade kungsörnsföryngringar i Kronobergs län:

Uppvidinge revir ett:

2012: Två flygga ungar.

2018: En flygg unge.

2019: En till två flygga ungar.

2023: En till två flygga ungar.

Uppvidinge revir två:

2017: En till två flygga ungar.

2019: Minst en flygg unge.

2020: En flygg unge.

2023: En flygg unge.

Uppvidinge revir tre:

2010: En flygg unge.

Uppvidinge revir fyra:

2012: Två flygga ungar.

Ljungby revir ett:

2006: En flygg unge.

2018: En flygg unge som hittades död.

Växjö revir ett:

2020: En flygg unge.

Älmhult revir ett:

2011: En dununge som förmodligen aldrig nådde flygg ålder.

2015. Ruvande fågel iakttagen, men häckningen misslyckades.

Tack!

Tack till alla som inventerat kungsörn i Kronoberg under 2023: Henrik Bandak, Göran Carlsson, Love Eriksen, Per Fogelström, Ronny Johansson, Roger Jönsson, Emil Krans, Rolf Lilja, Barbro Loborg, Kaj Malmquist, Mikael Persson, Fredrik Svensson, Jonny Svensson och Krister Wahlström.

Text: Mikael Persson

Foto: Rolf Lilja

Liten tillbakablick på klubbens verksamhet 2023

Sedan många år tillbaka är flera av fågelklubbens medlemmar involverade i Länsstyrelsens årliga kungsörnsinventering. Under februari och mars är inriktningen att se spelflygande fåglar. Denna inventering följs sedan upp av en sommarinventering, där målet är att få klarhet i hur häckningen har utfallit.

Totalt har åtta medlemmar, varit involverade i dessa inventeringar. Vi har haft 12 olika platser i kommunen under bevakning. Någon plats har bara besökts en gång, medan andra haft flera bevakningstillfällen. Totalt har vi under spelflyktsinventeringen varit ute vid 20 tillfällen, sammanlagt 80 timmar.

Vid den uppföljande sommarinventeringen gjordes ytterligare 12 besök på olika platser i kommunen, drygt 45 timmar.

Sista söndagen i februari, i PRO-lokalen i Lenhovda, hölls fågelklubbens 37:e årsmöte inför 15 medlemmar.

Vi har under detta år haft fyra exkursioner:

Orrspel på Horshaga fly 15 april. Trots blåsig och kyligt väder kom 12 personer som bjöds på 13 spelande orrar, 4 spelande ljungpipare, brun kärrhök, skogsduva, varfågel m.m.

Fågelskådningens dygn 6–7 maj med ca 10 personer som bl a fick se orrspel, havsörn, röd glada och spelande storspov och grönbena

Jakt efter gullvivefjäril i Fröseke den 4 juni. Jonas Hedin guidade ett 15-tal deltagare som fick uppleva en fin sommardag med både gullvivefjäril och även andra fjärilar och insekter.

Avslutningsvis den 10 september guidade Börne Torstensson oss vid Storefälle. Trots fint väder kom bara 6 personer som fick ta del av den fascinerande berättelsen om Olaus Karlsson och hans arbete.

Den årliga aktiviteten Smålandsrallyt, under Allhelgonahelgen 4–5 november, samlade detta år bara 15 deltagare. Trots bättre väder nu än de senaste åren, blev slutresultatet bara 60 olika arter. Ett av våra sämsta resultat någonsin.

Styrelsen har under året fortsatt driva på vad gäller byggandet av ett fågeltorn vid Dällingen. Glädjande för alla fågelintresserade stod tornet klart i slutet av förra året.

Vi har under 2023 haft tre styrelsemöten.

Antalet medlemmar vid verksamhetsårets slut, inklusive familjemedlemmar, var 131 st.

Årsmötet 2024

Årsmötet den 25 februari i Hantverket, Åseda öppnades med ett glädjande stort antal medlemmar närvarande. Mötet framskred till punkten ”Val av ordförande” precis som vanligt. Omval på samtliga poster. Här blev det emellertid en förändring. Göran Carlsson, som ingått i styrelsen sedan fågelklubbens bildande den 20 mars 1986 och dessutom ordförande sen 2014, hade detta år av sagt sig omval. Som ny ordförande valdes Axel Johansson. Dessutom bestämdes på årsmötet att avskaffa valberedningen och lägga detta jobb på styrelsen.

Bengt Petersson

Avgående ordförande Göran Carlsson tillsammans med fågelklubbens nye ordförande Axel Johansson

Fågelklubben har alltid som en föresats att försöka få någon föredragshållare till årsmötet. Denna punkt brukar alltid ligga inom årsmötets ram men denna gång beslutade vi att lägga föredraget efter årsmötet och samtidigt gå ut och bjuda in allmänheten.

Detta år var det naturfotografen Bengt Petersson från Asarum som berättade till egna bilder under rubriken ”Häftiga fåglar från Uppvidinge och vackra svenska orkidéer”.

Han visade bilder på ett urval av orkidéer där vi på ett fångslande och lärorikt sätt fick en inblick i hur de olika arterna ordnar sin pollinering. Varje orkidé-art har sin bestämda pollinatör. Ofta är det bara några få insektsarter och i extrema fall en enda art som kan pollinera orkidén. Pollenet är placerat i blomman så att det fastnar exakt på ett bestämt ställe på pollinatören.

Foto: Bengt Petersson

Efter detta en fantastisk fotosession på kungsörn och havsörn och avslutningsvis fick vi, med bildernas hjälp, vara med om både orr- och tjäder-spel.

Drygt 50 personer kom till föredraget, vilket överträffade våra förväntningar med råge. Kanske återupprepar vi ett liknande koncept nästa år?

GunBritt Holgersson och Britt Hansson avtackades för sitt arbete i valberedningen

Sekr Rolf Lilja överräcker gåva och blommor till avgående ordförande Göran Carlsson som tack för allt arbete och engagemang i fågelklubbens styrelse.

Fågelklubbens nya ordförande presenterar sig så här:

Jag har flyttat från Göteborg och västkustens saltstänkta biotop till Uppvidinges täta och mosstäckta skogar. Även om Göteborg hade sin charm verkade naturen krypa allt längre bort. Här i Småland är det nästan som den försöker att krypa in. Med en professionell fot i den digitala världen och den andra i det analoga glasets värld, hoppas jag öka intresset för fågelskådning för den som vill förstå lite mer om världen runt omkring oss. Världen är trots allt mycket större än vi tror.

Exkursioner/aktiviteter under 2024

Lördag 13 april 2024 kl. 06.00

Orrspel på Horshaga fly. Vi fortsätter vår årliga bevakning och gör ett besök på Horshaga fly under det mest intensiva orrspelet. Vi hoppas att vi även detta år ska få njuta av ljungpipare och skogssnäppa. Trastsången brukar ljuda från olika håll och varje år har det dykt upp någon oväntad art.

Samling vid parkeringen utefter vägen Horshaga-Älmedal (se skyltning ca 400 m öster om byn Horshaga). Utöver fika bör man också ha varma kläder och skodon som tål väta! Vi börjar kl. 06.00 men om du vill ansluta senare går det också bra. Vi beräknar hålla på till ca kl. 09.00

Ledare: Rolf Lilja. Tel: 0733-10 75 95

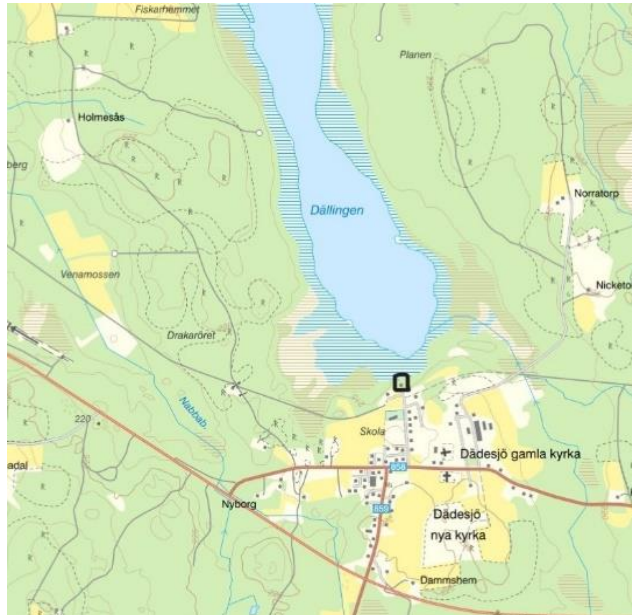
Söndag 5 maj 2024 kl. 06.00

Invigning av fågeltornet vid Dällingen.

Ett alldeles nybyggt fågeltorn finns nu på plats vid Dällingen. Detta gör att man får en betydligt bättre överblick över sjön, som omges av gungflyn och viden. Här finns möjlighet att se både trana och sångsvan. Vissa år gästas Dällingen även av brun kärrhök, vattenrall och grönbena.

Vi börjar kl. 06.00 men om du vill ansluta senare går det också bra. Vi beräknar hålla på till ca kl. 09.00.

Tag gärna med fika.

Samling vid fågeltornet som ligger i södra änden av sjön. Kör in mot Dädesjö och tag Stationsvägen norrut. Tornet ligger vid vägens slut.

Ledare: Göran Carlsson. Tel: 070-23 21 235

Söndag 16 juni 2024 kl. 13.00

De vilda blommornas dag.

Vi vandrar tillsammans i ängar och betesmarker i Bihults by och utforskar floran i området. Här finns slåttergubbe, kattfot, svinrot, sommarfibbla, jungfrulin och andra typiska växter för småländska gräsmarker. Efter en stund dricker vi kaffe. Ta med fikakorg!

Det är skyltat till Bihult från Herråkra samhälle, 10 km SV om Lenhovda.

Kontaktperson: Love Eriksen, telefon 0731-825031

Ibland händer det att en exkursion måste ställas in på grund av extremt dåligt väder eller någon annan oförutsägbar händelse. Om du blir osäker angående någon aktivitet tag kontakt med ansvarig ledare. Vi kommer dessutom att meddela ev ändringar på vår hemsida www.uppvidingefagel.se

Vi har nu kommit en bit in på år 2024, april står för dörren och de första flyttfåg-larna är redan på plats. Många har betalt medlemsavgiften men det är ca hälften av förra årets medlemmar som ännu inte betalt årets avgift. Avgiften för 2024 är densamma som föregående år. Över 20 år 60: - kr, under 20 år samt familjemedlemmar 10: - kr. Vårt bankgiro är 5649–6755.

Alla som ännu inte betalt får i samband med detta utskick en liten påminnelse. Har det blivit något fel och du har betalt så kontakta oss.

Uppvidinge Fågelklubb

Sjösåsvägen 16, 363 41 BRAÅS

STYRELSE:

Ordförande: Axel Johansson

Massamåla 2, 364 33 ÅSEDA

E-post: sparrhoff@gmail.com

Mob 073-0353261

Vice ordförande: Love Eriksen

Bihult 1, 364 91 LENHOVDA

E-post: love.eriksen@gmail.com

Mob 073-1825031

Sekreterare: Rolf Lilja

Sjösåsvägen 16, 363 41 BRAÅS

E-post: rolf.lilja.braas@telia.com

Mob 0733-107595

Vice sekreterare: Torbjörn Gustafsson

Holmahult Gården, 364 91 LENHOVDA

E-post: tg@glocalnet.net

Tfn 0474-240 45

Mob 010-471615

Kassör: Jonny Svensson

Nålgatan 3, 364 31 ÅSEDA

E-post: jonny.svensson@netatonce.net

Mob 076-1063668

Ledamot: Staffan Jonasson

Norrgatan 2 J, Lgh 1001, 364 43 ALSTERMO

E-post: staffanirene@telia.com

Mob 070-6031236

Ledamot: Roger Jönsson

Norregårdsvägen 11C, 352 44 VÄXJÖ

E-post: upupa_epost@hotmail.com

Tfn 0470-71 15 26

Mob 070-6837449

REVISOR

Matz Gustafsson, Rynnings väg 38, 363 42 BRAÅS

Ulf Arfvidsson, Lejens väg 24, 363 42 BRAÅS

MEDLEMSAVGIFT 2024

Över 20 år 60:- Under 20 år 10:-

Familjemedlemmar 10:-

Vårt bankgironr är 5649-6755

Innehållsförteckning:

En morgon i april.

sid 1

Lyckade kungsörnshäckningar i Kronoberg.

sid 8

Liten tillbakablick på klubbens verksamhet 2023.

sid 11

Årsmötet 2024

sid 12

Exkursioner / aktiviteter under 2024.

sid 14

Kontakt- och adressuppgifter till styrelsen

sid 16